

den Omstændighed, at en tjenestegørende Officer af Søofficerskorpset har siddet i Udvalget og ikke fundet Anledning til for sit Bedømmende at tage Forbehold over for Hovedpunkterne i Betænkningen, rammer denne Udtalelse ogsaa mig og andre af Udvalgets Medlemmer. Vi have været med i den Forhandling, der den Gang førtes i Udvalget. Jeg vil kun sige over for denne Kritik, at jeg formener, at naar man gaar til at udtrykke sig paa en saadan Maade, ligger det i et mangelfuldt Kendskab til Forholdene i Rigsdagen og ganske særlig i Folketinget, idet man har udstrakt Ansvar for den i Fjor afgivne Betænkning ud over, hvad man var berettiget til. Værdige Medlemmer ville erindre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds var Ordfører, og i denne Betænkning's Begyndelse hedder det, at „uagtet der ikke er opnaaet fuld Enighed mellem alle Udvalgets Medlemmer, har dog et større Antal af disse samlet sig om de efterfølgende Udtalelser“, og i Slutningen af Betænkningen bruges det Udtryk, at „man“ formener at have anstødet nogle Hovedpunkter for en Omordning af Søværnet og derigennem sit Standpunkt. Dette „man“ vil enhver kunne forstaa gaar paa det i Begyndelsen af Betænkningen brugte Udtryk „et større Antal af Udvalgets Medlemmer“, saa at ikke alle Udvalgets Medlemmer ere ansvarlige for, hvad der udtales i denne Betænkning. Det forekommer mig, at dette yderligere fremgaar af Slutningen af Betænkningen, hvor det hedder — her oplæser jeg atter med den højtærede Formands Tilladelse et Par Linier —: „Udvalget er enig i at antage, at en Revision af de gældende Bestemmelser angaaende Søværnets Ordning næppe for Tiden vil have Udseende af at blive gennemført, medmindre den i finansiel Henseende er beregnet saaledes, at Udgifterne ikke overstige de nuværende“. Dertil bemærkes yderligere, at „en større Del af Udvalgets Medlemmer formene endog, at der bør tilstræbes opnaaet væsentlige Besparelser“. Jeg antager, at denne sidste „større Del“ falder sammen med det „større Antal“, der taler i Begyndelsen af Betænkningen. Nu turde det maaske være, at den ærede Ordfører, hvis han regner sig til dette større Antal, befinder sig i en temmelig stor Misforstaaelse af, hvad Opfatterserne have været i Udvalget. Han syntes nemlig i sine Udtalelser forleden at forudsætte Muligheden af større Bevillinger, end dette „større Antal“ vil være med til. Jeg tror ikke, at han har skaffet sig nogen Sikkerhed for, at han vil faa dette „større Antal“ med til disse

større Udgifter. Jeg beklager i øvrigt, at der i et andet Skrift, der er omdelt fra Marinens Side til os, er rettet personlige Angreb mod enkelte af Udvalgets Medlemmer. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men jeg tror ikke, det gavner den Sag, som de Herrer Søofficerer have villet gavne.

Jeg vil i øvrigt sige, at naar hele Udvalget har været enig i Udtalelsen om, at Søværnets Ordning, hvad det finansielle angaar, maa holdes inden for den Ramme af Udgifter, der betegnes ved Tilstanden, som den er for Øjeblikket, er det ikke, fordi vi, det tør jeg i alt Fald sige paa mine egne Begne, ikke formene, at Flaaden og vort Søforsvar er værd at ofre mere paa. Jeg vil endogsaa sige, at selv om vi skulle nærne os Udgifter, der ikke ligge fjernt fra de, der ere foreslaaede i det foreliggende Forslag, tror jeg ikke, at Landet vilde tabe noget derved, men vi have den Formening, at en saadan Forøgelse af Udgifterne under de nuværende Omstændigheder ikke vil være gennemførlig. Da vi paa den anden Side vide, at Antallet af Officerer og i det hele Betjeningen af Flaaden er yderst mangelfuld, saa at det er en bekendt Sag, at det tilstedeværende Materiel næppe vil blive betjent fuldt ud, dersom der blev stillet Forordning om, at det skulde bruges, have vi ment, at det vilde være klogt og rigtigt at begrænse sine Fordringer paa en saadan Maade, at man kunde opnaa en saadan Udsvikling af Personellet i alle dets Forgreninger, at vi fik en nogenlunde fuldstændig Besætning af Flaaden. Vi mene, at det er en daarlig Økonomi at have en Flaade, et Materiel, der, naar vi en Gang skulle bruge det, ikke kan blive benyttet. Derfor have vi ladet dette Udtryk staa i Slutningen af Udvalgets Betænkning. Vi ønske en ny Undersøgelse og et nyt Forslag, der giver os Udseende af at faa noget gennemført, der, hvad Udgifterne angaar, ligger i Nærheden af de nuværende Udgifter. Jeg vil for mit Bedkommende udtale min Anerkendelse af dette Ting's Flertal, fordi det i Fjor bevilgede et Krigsskib, som den højtærede Minister ønskede det. Jeg tror, at det vil være af Betydning for Flaadens Udsvikling. Vi mene imidlertid, at der tillige kunde være god Mening i, naar det kunde gøres inden for Rammerne af de nuværende Udgifter, at foretage de Forandringer i Personellet, som det nuværende Materiel synes at kræve.

Naar man her har angrebet Ministerens Forhandlingsvillighed, hvad jeg jo allerede har betegnet som værende i højeste Grad uretsfærdig, er det jo en gammel Erfaring, som alle vi, der have deltaget i Forhandlin-